

E-learning - matematyka - poziom rozszerzony

Funkcja logarytmiczna

Materiały merytoryczne do kursu

Na końcu poprzedniego:

Definicję i własności funkcji logarytmicznej poprzedzimy przypomnieniem własności potęgi o wykładniku rzeczywistym oraz własności funkcji wykładniczej. Na początek przyjmiemy następujące oznaczenia.

$\mathbb{N}$ - zbiór liczb naturalnych, $\mathbb{N} = \{1, 2, \dots, \}$,

$\mathbb{Z}$ - zbiór liczb całkowitych,

$\mathbb{Q}$ - zbiór liczb wymiernych,

$\mathbb{R}$ - zbiór liczb rzeczywistych,

$[x]$ - część całkowita (cecha) liczby rzeczywistej x .

Z następnym:

Potęga o wykładniku rzeczywistym ma własności sformułowane w następującym twierdzeniu.

Twierdzenie 1. Dla dowolnych liczb rzeczywistych dodatnich a , b oraz dla wszystkich liczb rzeczywistych x , y zachodzą równości:

$$(i) \quad a^x = \frac{1}{a^{-x}},$$

$$(ii) \quad a^x a^y = a^{x+y},$$

$$(iii) \quad \frac{a^x}{a^y} = a^{x-y},$$

$$(iv) \quad (a^x)^y = a^{xy},$$

$$(v) \quad a^x b^x = (ab)^x,$$

$$(vi) \quad \frac{a^x}{b^x} = \left(\frac{a}{b}\right)^x.$$

Z następnym:

W dowodach własności funkcji logarytmicznej potrzebne nam będą następująca własność potęgi o wykładniku rzeczywistym.

Lemat 1. Niech a będzie dodatnią liczbą rzeczywistą i niech x będzie liczbą rzeczywistą. Wówczas $a^x > 0$. Ponadto

(i) jeśli $a > 1$, to $a^x > 1$ dla $x > 0$,

(ii) jeśli $a \in (0, 1)$, to $a^x \in (0, 1)$ dla $x > 0$.

Z następnym:
Przypomnimy definicję funkcji wykładniczej.

Definicja 1. Funkcją wykładniczą o podstawie a , gdzie a jest taką dodatnią liczbą rzeczywistą, że $a \neq 1$, nazywamy funkcję $f : \mathbb{R} \rightarrow (0, \infty)$ określoną wzorem

$$f(x) = a^x \quad \text{dla } x \in \mathbb{R}.$$

Uwaga 1. Poprawność określenia funkcji wykładniczej wynika z Lematu ?? ($a^x > 0$ dla każdego $x \in \mathbb{R}$). Ponadto, funkcji stałej $\mathbb{R} \ni x \mapsto 1$ **nie traktuje się** jako szczególnego przypadku funkcji wykładniczej, stąd założenie $a \neq 1$. Funkcję wykładniczą o podstawie a oznacza się też symbolem $\exp_a$. Zatem

$$\exp_a(x) = a^x \quad \text{dla każdego } x \in \mathbb{R},$$

gdzie $a \in \mathbb{R}$, $a > 0$, $a \neq 1$.

Uwaga 2. Dla funkcji wykładniczej formułuje się następujące twierdzenie.

Twierdzenie 2. *Ustalmy dodatnią liczbę rzeczywistą a . Dla dowolnie ustalonego $x \in \mathbb{R}$ niech (x_n) będzie dowolnym takim ciągiem liczb rzeczywistych, że $x_n \neq x$ dla każdego $n \in \mathbb{N}$ oraz*

$\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x$. Wtedy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a^{x_n} = a^x.$$

Twierdzenie ?? implikuje w istocie ciągłość funkcji wykładniczej $\exp_a$ dla $a \in \mathbb{R}$, $a > 0$, $a \neq 1$ (temat osobnej prezentacji).

Z następnym:

Przed przypomnieniem własności funkcji wykładniczej przytoczymy niezbędne definicje. Rozpocniemy od definicji funkcji różnowartościowej.

Definicja 2. Niech X oraz Y będą niepustymi zbiorami i niech $f : X \rightarrow Y$ będzie funkcją odwzorowującą zbiór X w zbiór Y . Funkcję f nazywamy **różnowartościową**, jeśli spełniony jest warunek

$$\bigwedge_{x_1, x_2 \in X} (x_1 \neq x_2 \Rightarrow f(x_1) \neq f(x_2)).$$

Na końcu poprzedniego:

Warunek definicyjny pozwalający stwierdzić lub wykluczyć różnowartościowość funkcji jest bardzo intuicyjny, ale tak intuicyjnego warunku nie można wykorzystać do dowodu różnowartościowości funkcji. W tym celu użyć należy następującego lematu.

Lemat 2. Niech X oraz Y będą niepustymi zbiorami i niech $f : X \rightarrow Y$ będzie funkcją odwzorowującą zbiór X w zbiór Y . Funkcja f jest różnowartościowa wtedy i tylko wtedy, gdy spełniony jest warunek

$$\bigwedge_{x_1, x_2 \in X} (f(x_1) = f(x_2) \Rightarrow x_1 = x_2).$$

Z następnym:
Kolejną ważną własnością funkcji jest jej monotoniczność.

Definicja 3. Niech $X \subset \mathbb{R}$ będzie niepustym zbiorem i niech funkcja $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ odwzorowuje zbiór X w zbiór liczb rzeczywistych. Mówimy, że funkcja f jest

(i) **rosnąca w zbiorze X** , jeśli spełniony jest warunek

$$\bigwedge_{x_1, x_2 \in X} (x_1 < x_2 \Rightarrow f(x_1) < f(x_2));$$

(ii) **malejąca w zbiorze X** , jeśli spełniony jest warunek

$$\bigwedge_{x_1, x_2 \in X} (x_1 < x_2 \Rightarrow f(x_1) > f(x_2)).$$

Na końcu poprzedniego:

Można sformułować następujące, łatwiejsze w użyciu, warunki równoważne na to, aby funkcja była rosnąca bądź też malejąca.

Lemat 3. Niech $X \subset \mathbb{R}$ będzie niepustym zbiorem i niech $f : X \rightarrow \mathbb{R}$. Funkcja f jest

(i) rosnąca w zbiorze X wtedy i tylko wtedy, gdy

$$\bigwedge_{x_1, x_2 \in X} (x_1 < x_2 \Rightarrow f(x_2) - f(x_1) > 0);$$

(ii) malejąca w zbiorze X wtedy i tylko wtedy, gdy

$$\bigwedge_{x_1, x_2 \in X} (x_1 < x_2 \Rightarrow f(x_2) - f(x_1) < 0).$$

Z następnym:

Ostatnim istotnym dla nas pojęciem jest definicja zbioru wartości funkcji.

Definicja 4. Niech X oraz Y będą niepustymi zbiorami i niech $f : X \rightarrow Y$ będzie funkcją odwzorowującą zbiór X w zbiór Y . **Zbiorem wartości funkcji f** nazywamy zbiór $W_f \subset Y$,

$$W_f = \left\{ y \in Y : \bigvee_{x \in X} y = f(x) \right\}.$$

Z następnym:
Przypomnimy teraz własności funkcji wykładniczej.

Twierdzenie 3. Niech $a \in \mathbb{R}$, $a > 0$, $a \neq 1$.

- (i) Zbiorem wartości funkcji $\exp_a$ jest przedział $(0, \infty)$.
- (ii) Dla $a > 1$ funkcja $\exp_a$ jest rosnąca w $\mathbb{R}$.
- (iii) Dla $a \in (0, 1)$ funkcja $\exp_a$ jest malejąca w $\mathbb{R}$.

Na końcu poprzedniego:
Z Twierdzenia ?? wyprowadza się kolejne ważne własności funkcji
wykładniczej.

Wniosek 1. Niech $a \in \mathbb{R}$, $a > 0$, $a \neq 1$.

(i) Funkcja $\exp_a$ jest funkcją różnowartościową.

(ii) Jeśli $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$, to $a^{x_1} = a^{x_2} \iff x_1 = x_2$.

(iii) Jeśli $a > 1$ oraz $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$, to $a^{x_1} < a^{x_2} \iff x_1 < x_2$.

(iv) Jeśli $a > 1$ oraz $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$, to $a^{x_1} \leq a^{x_2} \iff x_1 \leq x_2$.

(v) Jeśli $a \in (0, 1)$ oraz $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$, to $a^{x_1} < a^{x_2} \iff x_1 > x_2$.

(vi) Jeśli $a \in (0, 1)$ oraz $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$, to $a^{x_1} \leq a^{x_2} \iff x_1 \geq x_2$.

Z następnym:

Znając własności funkcji wykładniczej, a w szczególności jej ciągłość i monotoniczność, przypomnimy sobie, jak wyrysować wykresy funkcji wykładniczych dla pewnych a .

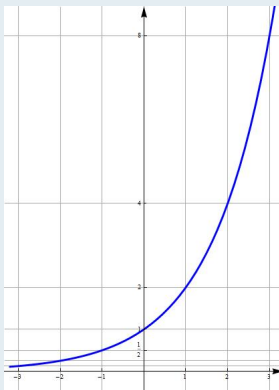

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Przykład 1. Narysujemy wykres funkcji $\exp_2$. W tym celu sporządzimy tabelkę wartości tej funkcji dla wybranych argumentów

x	-3	-2	-1	0	1	2	3
2^x	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{2}$	1	2	4	8

na podstawie której można otrzymać następujący wykres

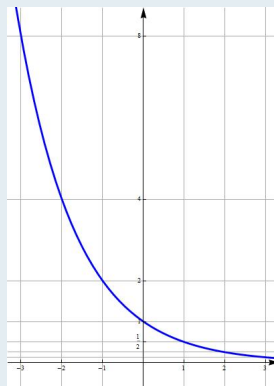

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Przykład 2. Narysujemy wykres funkcji $\exp_{\frac{1}{2}}$. Jak poprzednio, wykonamy tabelkę wartości tej funkcji dla wybranych argumentów

x	-3	-2	-1	0	1	2	3
$(\frac{1}{2})^x$	8	4	2	1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{8}$

a następnie wyrysujemy wykres naszej funkcji

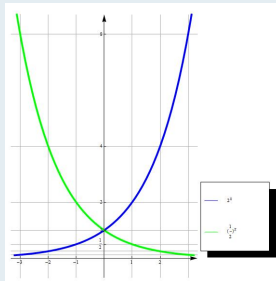

Projekt realizowany przez Uniwersytet Rzeszowski w partnerstwie z Uniwersytetem Jagiellońskim oraz PWSZ w Chelmie

Definicja 5. Wykres dowolnej funkcji wykładniczej nazywamy **krzywą wykładniczą**.

Uwaga 3. Porównując otrzymane wykresy funkcji wykładniczych $\exp_2$, $\exp_{\frac{1}{2}}$ (np. wyrysowując je w jednym układzie współrzędnych)

można się przekonać, że krzywe wykładnicze $y = 2^x$ oraz $y = \left(\frac{1}{2}\right)^x$ są symetryczne względem osi OY . Stąd mamy

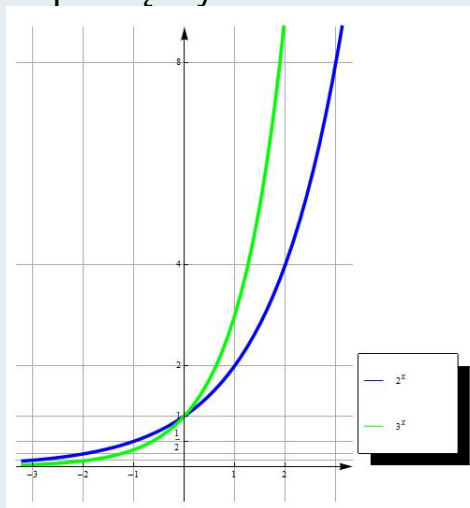
Wniosek 2. Niech $a \in \mathbb{R}$, $a > 0$ oraz $a \neq 1$. Krzywe wykładnicze $y = a^x$ oraz $y = \left(\frac{1}{a}\right)^x$ są symetryczne względem osi OY .

Z następnym:

Przypomnimy jeszcze, jak położone są względem siebie wykresy funkcji wykładniczych dla różnych podstaw a oraz b .

Przykład 3. Wykreślając krzywe wykładnicze $y = 2^x$ oraz $y = 3^x$ w jednym układzie współrzędnych

Można zauważyć, że $3^x < 2^x$ dla $x < 0$ oraz $3^x > 2^x$ dla $x > 0$.

Na końcu poprzedniego:
Prowadzi to do następującej, znacznie ogólniejszej obserwacji.

Wniosek 3.

(i) Dla ustalonych liczb rzeczywistych $1 < a < b$ zachodzi

$$b^x < a^x \quad \text{dla } x < 0 \quad \text{oraz} \quad b^x > a^x \quad \text{dla } x > 0.$$

(ii) Dla ustalonych liczb rzeczywistych $0 < a < b < 1$ zachodzi

$$b^x > a^x \quad \text{dla } x < 0 \quad \text{oraz} \quad b^x < a^x \quad \text{dla } x > 0.$$

Pusta strona:

Przypomnijmy na koniec, jak rozwiązywane były proste równania wykładnicze.

Przykład 4. Rozwiązać równanie $8^x = \frac{1}{4}$.

Zauważmy, że

$$8^x = 2^{3x} \quad \text{oraz} \quad \frac{1}{4} = 2^{-2},$$

Rozważane równanie równoważne jest więc następującemu:

$$2^{3x} = 2^{-2},$$

skąd wykorzystując Wniosek ?? (ii) otrzymamy $3x = -2$. Zatem $x = -\frac{2}{3}$.

Z poprzednim:

Przedstawiona procedura sprowadza się do sprowadzenia rozważanego równania do równania równoważnego, w którym występują jedynie potęgi pewnej różnej od 1 rzeczywistej liczby dodatniej. Nie zawsze jednak potrafimy sprowadzić równanie wykładnicze do takiej postaci, która umożliwia wykorzystanie własności (ii) z Wniosku ??.

Przykład 5. Rozwiązać równanie $2^x = 5$.

Z poprzednim:

Okazuje się, że liczby 5 nie potrafimy przedstawić w postaci potęgi liczby 2, ani też liczby 2 nie potrafimy przedstawić w postaci pewnej potęgi liczby 5. Dzieje się tak dlatego, gdyż posiadane wiadomości dotyczące funkcji wykładniczej nie są wystarczające, aby odpowiedzieć na pytanie:

Problem 1. Do jakiej potęgi należy podnieść liczbę 2, aby otrzymać 5.

Z poprzednim:

Z pomocą przychodzą tu logarytmy. Przejdziemy więc teraz do pojęcia logarytmu z dodatniej liczby rzeczywistej. Poprawność naszej definicji wynika z własności funkcji wykładniczej będącej z jednej strony konsekwencją różnowartościowości funkcji wykładniczej, z drugiej zaś strony własność ta wynika z Twierdzenia ?? (i). Własność tą sformułujemy w postaci następującego lematu.

Lemat 4. Niech $a \in \mathbb{R}$, $a > 0$, $a \neq 1$. Wówczas dla każdej liczby dodatniej b równanie

$$a^x = b$$

ma dokładnie jedno rozwiązanie w zbiorze liczb rzeczywistych.

Z następnym:

Możemy teraz poprawnie sformułować naszą definicję.

Definicja 6. Logarytmem z liczby dodatniej b przy podstawie $a \in \mathbb{R}$, $a > 0$, $a \neq 1$, nazywamy taką liczbę rzeczywistą c , że

$$a^c = b.$$

Uwaga 4. Na pomysł wprowadzenia logarytmów wpadł szkocki baron **John Napier**, który matematykę traktował jako swoje hobby.

Logarytmy (ze względu na ich własności, które opiszemy dalej) stanowiły ogromny postęp w metodach rachunkowych, przyczyniając się do rozwoju m.in. astronomii i nawigacji. To ich zastosowanie do obliczeń astronomicznych umożliwiło **Johanowi Keplerowi** odkryć prawa dotyczące ruchu planet. Własności logarytmów pozwoliły też na skonstruowanie **suwaka logarytmicznego**, który był powszechnie używany przez inżynierów jeszcze w latach 70-tych poprzedniego wieku.

Nazwę "logarytm" wprowadził sam Napier od greckich słów *logos* – nauka (wiedza) oraz *arithmos* – liczenie.

Uwaga 5. Na oznaczenie logarytmu z liczby b przy podstawie a używa się symbolu $\log_a b$. Od tej konwencji są dwa wyjątki:

- 1) logarytm przy podstawie 10 z liczby b oznaczamy symbolem $\log b$ i nazywamy **logarytmem dziesiętnym**,
- 2) logarytm przy podstawie e (liczba niewymierna będąca granicą ciągu $\left(\left(1 + \frac{1}{n}\right)^n\right)_{n \in \mathbb{N}}$) z liczby b oznaczamy symbolem $\ln b$ i nazywamy **logarytmem naturalnym**.

Definicja logarytmu równoważna jest następującemu warunkowi: niech $a, b, c \in \mathbb{R}$, $a > 0$, $a \neq 1$, $b > 0$. Wtedy

$$\log_a b = c \iff a^c = b. \quad (1)$$

Na końcu poprzedniego:

Dla lepszego zrozumienia definicji logarytmu, proponujemy wykonać następujące ćwiczenie wykorzystując warunek (??).

Ćwiczenie 1. Oblicz:

a) $\log_{\frac{1}{3}} 81,$

b) $\log_4 2,$

c) $\log_{\sqrt{3}} \frac{1}{27},$

d) $\log_2 \sqrt{8},$

e) $\log_{\pi} 1,$

f) $\log 0,001,$

g) $\ln e^2.$

a) $\log_{\frac{1}{3}} 81 = -4$, bo $(\frac{1}{3})^{-4} = 81$,

b) $\log_4 2 = \frac{1}{2}$, bo $4^{\frac{1}{2}} = \sqrt{4} = 2$,

c) $\log_{\sqrt{3}} \frac{1}{27} = 6$, bo $(\sqrt{3})^6 = 3^3 = 27$,

d) $\log_2 \sqrt{8} = \frac{3}{2}$, bo $2^{\frac{3}{2}} = (2^3)^{\frac{1}{2}} = \sqrt{8}$,

e) $\log_{\pi} 1 = 0$, bo $\pi^0 = 1$,

f) $\log 0,001 = -3$, bo $10^{-3} = 0,001$,

g) $\ln e^2 = 2$, bo $e^2 = e^2$.

Z następnym:

Bezpośrednią konsekwencją równoważności (??) są następujące tożsamości:

Wniosek 4. Niech $a, b, c \in \mathbb{R}$, $a > 0$, $a \neq 1$, $b > 0$. Wtedy

$$\log_a a^c = c \quad (2)$$

oraz

$$a^{\log_a b} = b. \quad (3)$$

Z następnym:

W badaniu własności funkcji logarytmicznej wykorzystamy następujący lemat.

Lemat 5. Niech a będzie taką dodatnią liczbą rzeczywistą, że $a \neq 1$. Dla dowolnej dodatniej liczby rzeczywistej zachodzi równość

$$\log_a x = 0 \iff x = 1. \quad (4)$$

Ponadto

- (i) jeśli $a > 1$, to $\log_a x > 0$ dla $x \in \mathbb{R}$, $x > 1$,
- (ii) jeśli $a \in (0, 1)$, to $\log_a x < 0$ dla $x \in \mathbb{R}$, $x > 1$.

Dowód. Równoważność (??) jest konsekwencją równoważności (??).

(i) Niech teraz $a > 1$, $x > 1$ i przypuśćmy, że $\log_a x \leq 0$. Wówczas, wykorzystując Wniosek ?? (i) oraz równość (??) z Wniosku ?? otrzymamy

$$x = a^{\log_a x} \leq a^0 = 1,$$

co jest sprzeczne z założeniem $x > 1$. Zatem $\log_a x > 0$.

(ii) Załóżmy, że $a \in (0, 1)$, $x > 1$ i przypuśćmy, że $\log_a x \geq 0$. Z Wniosku ?? (ii) oraz równości (??) z Wniosku ?? dostaniemy

$$x = a^{\log_a x} \leq a^0 = 1,$$

co przeczy założeniu $x > 1$. Stąd $\log_a x < 0$. □

Z następnym:

W celu utrwalenia poznanych własności logarytmów proponujemy wykonać następujące zadanie.

Zadanie 1.

1. Obliczyć:

a) $\log_{\frac{1}{2}}(\sqrt[3]{4})^7$ b) $\log_{\sqrt{7}} \frac{49}{\sqrt{7}}$ c) $\log_{25} \sqrt[3]{5^5}$

d) $\log_{\sqrt[5]{3}} \frac{\sqrt{3}}{9}$ e) $\log_{\sqrt[3]{2}} 8\sqrt[4]{2}$ f) $\log_{\sqrt{6}} \frac{1}{\sqrt[3]{6}}$

g) $2^{\log_2 7}$ h) $10^{\log 0,4}$ i) $(\frac{1}{10})^{\log 11}$.

2. Z podanego wzoru wyznaczyć wskazaną wielkość

a) $P = ma^t, t$ b) $R = e^{-\frac{x}{y}}, y$

c) $d = d_0 + k10^{-m}, m$ d) $m = m_0 - v \log_2 t, t$

e) $V = V_0 \ln(1 + x), x$ f) $t = -\frac{\ln \frac{N}{N_0}}{k}, N$

Na końcu poprzedniego:
Do Zadania ?? podamy jedynie prawidłowe odpowiedzi.

Odp.

1.

a) $-\frac{14}{3}$ b) 3   c) $\frac{5}{6}$

d) $-\frac{15}{2}$ e) $\frac{39}{4}$ f) $-\frac{2}{3}$

g) 7   h) 0,4   i) $\frac{1}{11}$.

2.

a) $t = \log_a \frac{P}{m}$ b) $y = -\frac{x}{\ln R}$

c) $m = -\log \frac{d-d_0}{k}$ d) $t = 2^{\frac{m_0-m}{v}}$

e) $x = e^{\frac{v}{V_0}} - 1$ f) $N = N_0 e^{-tk}$.

Z następnym:
Sformułujemy teraz i udowodnimy kolejne ważne własności logarytmu.

Twierdzenie 4. Niech $a, x, y, p \in \mathbb{R}$, $a > 0$, $a \neq 1$, $x > 0$ oraz $y > 0$. Wówczas

$$(i) \log_a(xy) = \log_a x + \log_a y,$$

$$(ii) \log_a\left(\frac{x}{y}\right) = \log_a x - \log_a y,$$

$$(iii) \log_a(x^p) = p \log_a x,$$

$$(iv) \log_{a^p} x = \frac{1}{p} \log_a x.$$

Na końcu poprzedniego:
Przeprowadzimy dowody tych własności.

Dowód (i). Na mocy własności (??) z Wniosku ?? oraz Twierdzenie ?? (ii) mamy

$$a^{\log_a(xy)} = xy = a^{\log_a x} a^{\log_a y} = a^{\log_a x + \log_a y}.$$

Wówczas, na podstawie różnowartościowości funkcji $\exp_a$ (Wniosek ?? (ii)), z powyższej równości otrzymamy

$$\log_a(xy) = \log_a x + \log_a y.$$

Dowód (ii). Wykorzystując równość (??) z Wniosku ?? oraz Twierdzenie ?? (iii) mamy

$$a^{\log_a\left(\frac{x}{y}\right)} = \frac{x}{y} = \frac{a^{\log_a x}}{a^{\log_a y}} = a^{\log_a x - \log_a y}.$$

Różnowartościowość funkcji $\exp_a$ (Wniosek ?? (ii)) oraz powyższa równość implikują

$$\log_a\left(\frac{x}{y}\right) = \log_a x - \log_a y.$$

Dowód (iii). Na podstawie własności (??) z Wniosku ?? oraz Twierdzenie ?? (iv) mamy

$$a^{\log_a x^p} = x^p = (a^{\log_a x})^p = a^{(\log_a x) \cdot p} = a^{p \log_a x}.$$

Wykorzystując różnowartościowość funkcji $\exp_a$ (Wniosek ?? (ii)), z powyższej równości otrzymamy

$$\log_a x^p = p \log_a x.$$

Dowód (iv). Z równości (??) w Wniosku ?? oraz z definicji logarytmu otrzymamy

$$(a^p)^{\frac{1}{p} \log_a x} = a^{p \cdot \frac{1}{p} \log_a x} = a^{\log_a x} = x,$$

co oznacza, że

$$\log_{a^p} x = \frac{1}{p} \log_a x$$

i kończy dowód twierdzenia.

Uwaga 6. Należy tutaj wyraźnie podkreślić, że założenie dodatniości liczb x oraz y w Twierdzeniu ?? **jest istotne**. Można rozważać liczbę $\log_2((-3) \cdot (-5))$ równą oczywiście $\log_2 15$, lecz w tym przypadku nie można skorzystać ze wzoru na logarytm iloczynu liczb (Twierdzenie ?? (i)).

Z następnym:

Udowodnimy jeszcze ważne twierdzenie upraszczające rachunki na logarytmach o różnych podstawach.

Twierdzenie 5 (o zamianie podstawy logarytmu). *Jeśli a, b, c są takimi dodatnimi liczbami rzeczywistymi, że $a \neq 1$ oraz $c \neq 1$, to*

$$\log_a b = \frac{\log_c b}{\log_c a}.$$

Dowód. Z Twierdzenia ?? (iii) otrzymamy

$$\log_c b = \log_c (a^{\log_a b}) = \log_a b \cdot \log_c a.$$

Wykorzystując Wniosek ?? (przy naszych założeniach $\log_c a \neq 0$) otrzymamy

$$\log_a b = \frac{\log_c b}{\log_c a}.$$

Z następnym:

Wzór na zamianę podstawy logarytmu można zapisać w innej, równoważnej postaci.

Wniosek 5 (twierdzenie o zamianie podstawy logarytmu). *Jeśli a, b, c są takimi dodatnimi liczbami rzeczywistymi, że $a \neq 1$ oraz $b \neq 1$, to*

$$\log_a b \cdot \log_b c = \log_a c.$$

Z następnym:

Z Twierdzenia ?? o zamianie podstawy logarytmu wynika też kolejny wniosek.

Wniosek 6. *Jeśli a, c są takimi dodatnimi liczbami rzeczywistymi, że $a \neq 1$ oraz $c \neq 1$, to*

$$\log_a c = \frac{1}{\log_c a}.$$

Z następnym:

Pokażemy teraz zastosowanie udowodnionych własności logarytmów
w rachunkach.

Przykład 6. Obliczyć $\sqrt[3]{7^{5-\frac{3}{4}} \log_7 16}$.

Mamy zatem

$$\begin{aligned}\sqrt[3]{7^{5-\frac{3}{4}\log_7 16}} &= \sqrt[3]{7^{5-\log_7 16^{\frac{3}{4}}}} = \sqrt[3]{7^{5-\log_7 (16^{\frac{1}{4}})^3}} \\ &= \sqrt[3]{7^{5-\log_7 2^3}} = \sqrt[3]{7^{5-\log_7 8}} = \sqrt[3]{7^{5-3}} = \sqrt[3]{7^2} = \frac{1}{7}.\end{aligned}$$

Przykład 7. Wyrazić $\log_{20} 12$ poprzez wielkości $a = \log_2 10$ oraz $b = \log 3$.

Zauważmy, że

$$\begin{aligned}
 \log_{20} 12 &= \log_{20} (2^2 \cdot 3) = 2 \log_{20} 2 + \log_{20} 3 \\
 &= 2 \frac{1}{\log_2 20} + \frac{1}{\log_3 20} = 2 \frac{1}{\log_2 (2 \cdot 10)} + \frac{1}{\log_3 (2 \cdot 10)} \\
 &= 2 \frac{1}{\log_2 2 + \log_2 10} + \frac{1}{\log_3 2 + \log_3 10} \\
 &= 2 \frac{1}{1 + \log_2 10} + \frac{1}{\log_3 10 \cdot \log 2 + \frac{1}{\log 3}} \\
 &= 2 \frac{1}{1 + \log_2 10} + \frac{1}{\frac{1}{\log 3} \cdot \frac{1}{\log_{10} 2} + \frac{1}{\log 3}} \\
 &= 2 \frac{1}{1 + a} + \frac{1}{\frac{1}{ab} + \frac{1}{b}} = 2 \frac{1}{1 + a} + \frac{ab}{1 + a} = \frac{2 + ab}{1 + a}.
 \end{aligned}$$

Z następnym:

Dla utrwalenia przedstawionych własności proponujemy rozwiązać następujące zadania.

Zadanie 2. 1. Obliczyć:

a) $\log 4 - \log 5 + \log 125$ b) $\log_2 6 + \log_2 12 - \log_2 \frac{9}{4}$
c) $\ln 2e - \ln 6 + \ln 3e^2$ d) $\log_3 v + \log_3 6v - \log_3 2v$.

2. Przyjmując, że $\log 4 \approx 0,602$ obliczyć:

a) $\log 400$ b) $\log 0,04$ c) $\log(4 \cdot 10^{-6})$.

3. Przyjmując, że $\log_3 2 = a$ oraz $\log_5 3 = a$ wyznaczyć

a) $\log 3$ b) $\log_4 15$ c) $\log_3 12\sqrt[3]{5}$ d) $\log_{\sqrt{2}} 5\sqrt{3}$.

4. Wykazać, że

a) $\log_4 81 + \log_{16} 81 = \log_2 27$
b) $\log_9 4 + \log_{\frac{1}{3}} 10 = \log_3 0,2$.

Odp.

1. a) 2 b) 4 c) 3 d) $1 + \log_3 v$.

2. a) 2,602 b) $-1,398$ c) $-5,398$.

3. a) $\frac{b}{ab+1}$ b) $\frac{b+1}{2ab}$ c) $2a + 1 + \frac{1}{3b}$ d) $\frac{2+b}{ab}$.

4.

a) **Wskazówka:** $\log_4 81 = \frac{1}{2} \log_2 81$, $\log_{16} 81 = \frac{1}{4} \log_2 81$

b) **Wskazówka:** porównaj a).

Z następnym:

Możemy teraz przystąpić do zdefiniowania funkcji logarytmicznej.

Definicja 7. Funkcją logarytmiczną o podstawie a , gdzie a jest taką dodatnią liczbą rzeczywistą, że $a \neq 1$, nazywamy funkcję $f : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$ określoną wzorem

$$f(x) = \log_a x \quad \text{dla } x \in \mathbb{R}, x > 0.$$

Na końcu poprzedniego:

Analizując definicję logarytmu można zaobserwować, że funkcja wykładnicza i funkcja logarytmiczna o tej samej podstawie są ze sobą ściśle związane. Związek, który można w tym konkretnym przypadku tu zaobserwować, ma swoją ścisłą matematyczną definicję. Mowa w tym przypadku o wzajemnej odwrotności funkcji. W celu doprecyzowania tego pojęcia potrzebować będziemy kolejnych definicji.

Definicja 8. Niech X oraz Y będą niepustymi zbiorami i niech $f : X \rightarrow Y$ będzie funkcją odwzorowującą zbiór X w zbiór Y . Funkcję f nazywamy **bijekcją**, jeśli f jest funkcją różnowartościową oraz zbiorem wartości W_f funkcji f jest jej przeciwdziedzina, tzn.

$$W_f = Y.$$

Z następnym:

Pokażemy teraz, jak dla funkcji będącej bijekcją skonstruować możliwą funkcję do niej odwrotną. W tym celu wykorzystamy następujący lemat.

Lemat 6. Niech X oraz Y będą niepustymi zbiorami i niech $f : X \rightarrow Y$ będzie bijekcją. Wówczas funkcja $g : Y \rightarrow X$ określona warunkiem

$$\bigwedge_{y \in Y} (g(y) = x \iff f(x) = y),$$

jest poprawnie zdefiniowaną bijekcją odwzorowującą zbiór Y na zbiór X .

Na końcu poprzedniego:
Możemy teraz zdefiniować funkcję odwrotną do bijekcji.

Definicja 9. Niech X oraz Y będą niepustymi zbiorami i niech $f : X \rightarrow Y$ będzie bijekcją. **Funkcją odwrotną do funkcji f** nazywamy funkcję $g : Y \rightarrow X$ określoną warunkiem

$$\bigwedge_{y \in Y} (g(y) = x \iff f(x) = y).$$

Funkcję odwrotną do funkcji f oznacza się symbolem f^{-1} .

Uwaga 7. Wprost z definicji funkcji odwrotnej wynika, że jeśli funkcja $g : Y \rightarrow X$ jest funkcją odwrotną to bijekcji $f : X \rightarrow Y$, to funkcja f jest funkcją odwrotną do funkcji g , tzn.

$$(f^{-1})^{-1} = f.$$

Z następnym:

Sprawdzanie wprost z definicji, kiedy pewna funkcja jest funkcją odwrotną do zadanej, może być uciążliwe. Istnieje jednak prosta metoda weryfikacji takiego faktu. Potrzebne nam będzie w tym celu pojęcie złożenia dwu funkcji.

Definicja 10. Niech X, Y, Z będą niepustymi zbiorami i niech $f : X \rightarrow Y$ oraz $g : Y \rightarrow Z$ będą funkcjami. **Złożeniem (kompozycją) funkcji f oraz g** nazywamy funkcję $h : X \rightarrow Z$ określoną wzorem

$$h(x) = g(f(x)) \quad \text{dla } x \in X.$$

Złożenie funkcji f oraz g oznacza się symbolem $g \circ f$.

Z następnym:

Możemy teraz sformułować prostą metodę weryfikacji, kiedy pewna funkcja jest funkcją odwrotną do funkcji zadanej.

Lemat 7. Niech X oraz Y będą niepustymi zbiorami i niech $f : X \rightarrow Y$ będzie bijekcją. Funkcja $g : Y \rightarrow X$ jest funkcją odwrotną do funkcji f wtedy i tylko wtedy, gdy

$$(g \circ f)(x) = g(f(x)) = x \quad \text{dla każdego } x \in X$$

oraz

$$(f \circ g)(y) = f(g(y)) = y \quad \text{dla każdego } y \in Y.$$

Z następnym:

Teraz w prosty sposób sprawdzimy, że funkcja wykładnicza i funkcja logarytmiczna, obie o tej samej podstawie, są funkcjami wzajemnie odwrotnymi.

Twierdzenie 6. *Niech a będzie taką dodatnią liczbą rzeczywistą, że $a \neq 1$. Wówczas*

$$(\exp_a)^{-1} = \log_a \quad \text{oraz} \quad (\log_a)^{-1} = \exp_a.$$

Dowód. Druga z równości w Twierdzeniu ?? jest konsekwencją pierwszej równości oraz Uwagi ??. Z kolei, pierwsza równość wynika z równości (??) oraz (??) we Wniosku ??. Istotnie, ustalmy najpierw $x \in \mathbb{R}$. Wówczas

$$(\log_a \circ \exp_a)(x) = \log_a(\exp_a(x)) = \log_a(a^x) = x.$$

Z drugiej strony, dla $y \in (0, \infty)$ zachodzi

$$(\exp_a \circ \log_a)(y) = \exp_a(\log_a y) = a^{\log_a y} = y,$$

co kończy dowód twierdzenia. □

Z następnym:

Sformułujemy dalej najważniejsze własności funkcji logarytmicznej.

Twierdzenie 7. *Niech $a \in \mathbb{R}$, $a > 0$, $a \neq 1$.*

- (i) Funkcja $\log_a$ jest ciągła w przedziale $(0, \infty)$.*
- (ii) Zbiorem wartości funkcji $\log_a$ jest zbiór $\mathbb{R}$ wszystkich liczb rzeczywistych.*
- (iii) Dla $a > 1$ funkcja $\log_a$ jest rosnąca w $(0, \infty)$.*
- (iv) Dla $a \in (0, 1)$ funkcja $\log_a$ jest malejąca w $(0, \infty)$.*

Na końcu poprzedniego:

Dowód pierwszej z własności tego twierdzenia nie jest prosty i wykorzystuje twierdzenie o ciągłości funkcji odwrotnej do funkcji ciągłej. Kolejna własność jest konsekwencją m.in. własności Darboux przysługującej funkcjom ciągłym. Udowodnimy tutaj więc jedynie monotoniczność funkcji logarytmicznej w poszczególnych przypadkach.

Dowód (iii) oraz (iv).

(i) Niech $a > 1$. Ustalmy $x_1, x_2 \in (0, \infty)$, $x_1 < x_2$. Wtedy $\frac{x_2}{x_1} > 0$. Wykorzystując Lemat ?? (i) otrzymamy

$$\log_a x_2 - \log_a x_1 = \log_a \frac{x_2}{x_1} > 0.$$

Stąd $\log_a(x_1) < \log_a x_2$, czyli funkcja $\log_a$ jest rosnąca w $(0, \infty)$.

(ii) Jeśli teraz $a \in (0, 1)$ oraz $x_1, x_2 \in (0, \infty)$ są takie, że $x_1 < x_2$, to $\frac{x_2}{x_1} > 1$. Z Lematu ?? (ii) wynika

$$\log_a x_2 - \log_a x_1 = \log_a \frac{x_2}{x_1} < 0.$$

Zatem $\log_a x_1 > \log_a x_2$, czyli funkcja $\log_a$ jest malejąca w $(0, \infty)$.

Z następnym:

Z Twierdzenia ?? wyprowadzimy kolejne ważne własności funkcji wykładniczej.

Wniosek 7. Niech $a \in \mathbb{R}$, $a > 0$, $a \neq 1$.

(i) Funkcja $\log_a$ jest funkcją różnowartościową.

(ii) Jeśli $x, z \in (0, \infty)$, to $\log_a x = \log_a z \iff x = z$.

(iii) Jeśli $a > 1$, $x, z \in (0, \infty)$, to $\log_a x < \log_a z \iff x < z$.

(iv) Jeśli $a > 1$, $x, z \in (0, \infty)$, to $\log_a x \leq \log_a z \iff x \leq z$.

(v) Jeśli $a < 1$, $x, z \in (0, \infty)$, to $\log_a x < \log_a z \iff x > z$.

(vi) Jeśli $a < 1$, $x, z \in (0, \infty)$, to $\log_a x \leq \log_a z \iff x \geq z$.

Dowód.

(i) Różnowartościowość funkcji $\log_a$ jest natychmiastową konsekwencją jej monotoniczności (por. Twierdzenie ?? (iii) oraz (iv)).

Warunek (ii) jest z kolei konsekwencją różnowartościowości funkcji logarytmicznej oraz Lematu ??.

Na koniec, warunki (iii) oraz (vi) wynikają z monotoniczności funkcji wykładniczej (por. Twierdzenie ?? (iii) oraz (iv)).

Na końcu poprzedniego:

Zastosujemy poznane własności funkcji logarytmicznej do rozwiązywania prostych równań i nierówności logarytmicznych.

Przykład 8. Rozwiązać równanie

$$\log_{0,5}(2x - 1) = -2.$$

(1 sposób) Na początku wyznaczamy dziedzinę rozwiązywanego równania. Ponieważ liczba logarytmowana musi być dodatnia, więc $2x - 1 > 0$, co oznacza, że

$$D : x > \frac{1}{2}.$$

Wykorzystując własność (??) z Uwagi ?? rozwiązywane równanie możemy równoważnie zapisać w postaci

$$(0, 5)^{-2} = 2x - 1,$$

którego jedynym rozwiązaniem jest $x = 2,5$. Pozostaje jeszcze sprawdzić, że otrzymane rozwiązanie należy wyznaczonej wcześniej do dziedziny równania.

(2 sposób) Jak poprzednio wyznaczamy dziedzinę rozwiązywanego równania

$$D : x > \frac{1}{2}.$$

Ponieważ $-2 = \log_{0,5} 4$, więc wyjściowe równanie zapiszemy w sposób równoważny w postaci

$$\log_{0,5}(2x - 1) = \log_{0,5} 4.$$

Wykorzystując własność (ii) z Wniosku ?? otrzymamy równanie

$$2x - 1 = 4,$$

którego rozwiązaniem jest $x = 2,5$. Jak poprzednio sprawdzamy, że $2,5 \in D$.

Z następnym:

Dla osiągnięcia wprawy w rozwiązywaniu równań logarytmicznych proponujemy wykonać następujące zadanie.

Zadanie 3. Rozwiązać następujące równania logarytmiczne:

a) $2 \log_x 8 = 6,$

b) $\log_4(x^2 - 9) = 2,$

c) $\log_3(5 - x) = 0.$

Z poprzednim:

Do tego zadania podamy jedynie dziedziny i rozwiązania zaproponowanych równań.

Odp.

a) $D : x > 0, x \neq 1$, rozwiązanie: $x = 2$,

b) $D : x < -3 \vee x > 3$, rozwiązanie: $x \in \{-5, 5\}$,

c) $D : x < 5$, rozwiązanie: $x = 4$.

Z następnym:

Znając już własności funkcji logarytmicznej można podjąć próbę wyrysowania wykresów funkcji logarytmicznej dla wybranych podstaw a . Dokonamy tego na dwa sposoby. Można tu postąpić podobnie, jak dla funkcji wykładniczej, tzn. na podstawie monotoniczności funkcji, ciągłości oraz wartości funkcji dla wybranych argumentów, można spróbować narysować wykres funkcji. Z drugiej strony wiemy, że funkcja logarytmiczna (o podstawie a) jest funkcją odwrotną do funkcji wykładniczej o tej samej podstawie. Wykorzystamy następującą własność wykresów funkcji, które są wzajemnie odwrotne.

Lemat 8. Niech $X, Y \subset \mathbb{R}$ będą niepustymi zbiorami i niech $f : X \rightarrow Y$ oraz $g : Y \rightarrow X$ będą funkcjami wzajemnie odwrotnymi. Wówczas wykresy tych funkcji są do siebie symetryczne względem prostej $y = x$.

Dowód. Zauważmy, że na podstawie definicji funkcji odwrotnej mamy następującą własność:

jeśli punkt $(x, f(x))$ należy do wykresu funkcji f , to punkt $(f(x), x)$ należy do wykresu funkcji g .

Istotnie, jeśli $f(x) = y$, to $g(y) = x$, a wtedy

$$(f(x), x) = (y, g(y)),$$

co oznacza, że punkt $(f(x), x)$ należy do wykresu funkcji g . □

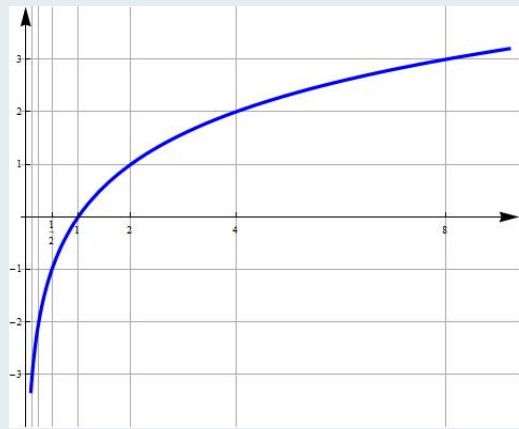
Z następnym:

Możemy więc teraz przystąpić do wykreślenia wykresów funkcji logarytmicznej.

Ćwiczenie 2. Narysować wykres funkcji $\log_2$.

Na końcu poprzedniego:
Spróbuj na początek sporządzić tabelkę wartości tej funkcji dla wybranych argumentów.

x	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{2}$	1	2	4	8
$\log_2 x$	-3	-2	-1	0	1	2	3

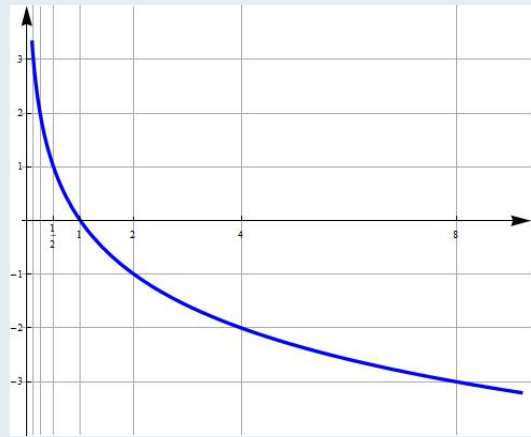

Ćwiczenie 3. Narysować wykres funkcji $\log_{\frac{1}{2}}$.

Na końcu poprzedniego:

Jak poprzednio, wykonaj tabelkę wartości tej funkcji dla wybranych argumentów, a następnie wyrysuj wykres.

x	8	4	2	1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{8}$
$\log_{\frac{1}{2}} x$	-3	-2	-1	0	1	2	3

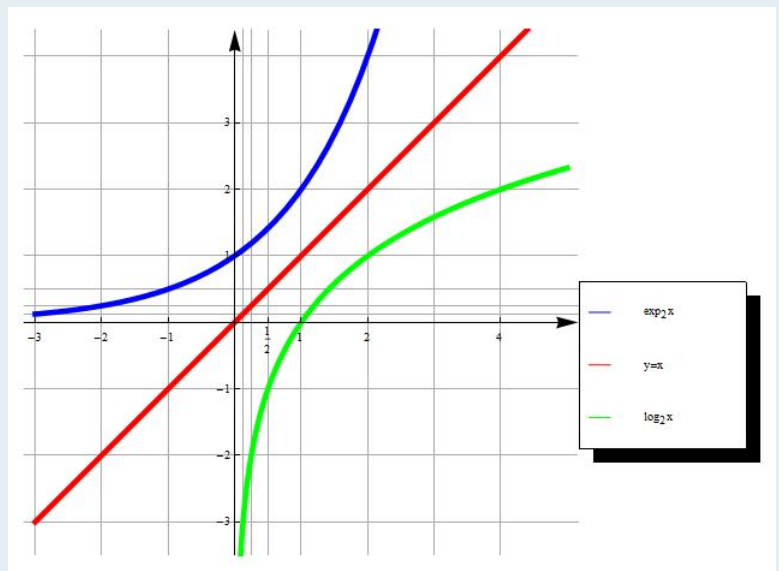

Ćwiczenie 4. Narysować wykresy funkcji $\log_2$ oraz $\log_{\frac{1}{2}}$ wykorzystując w tym celu Lemat ??.

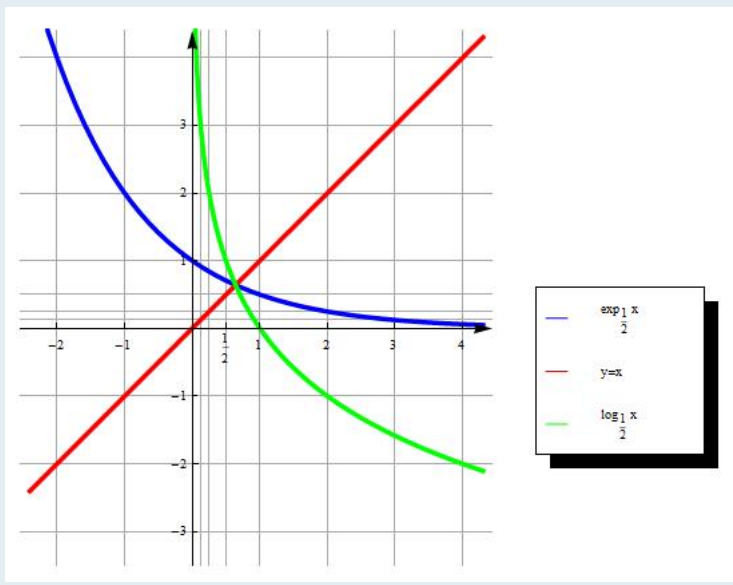
Z następnym:

Wykorzystując wykres funkcji $\exp_2$ oraz jego symetrię względem prostej $y = x$ do wykresu funkcji $\log_2$ otrzymamy:

Z następnym:

W drugim przypadku wykres funkcji $\log_{\frac{1}{2}}$ otrzymamy z wykresu funkcji $\exp_{\frac{1}{2}}$ przez symetrię względem prostej $y = x$.

Definicja 11. **Krzywą logarytmiczną** nazywamy wykres dowolnej funkcji logarytmicznej.

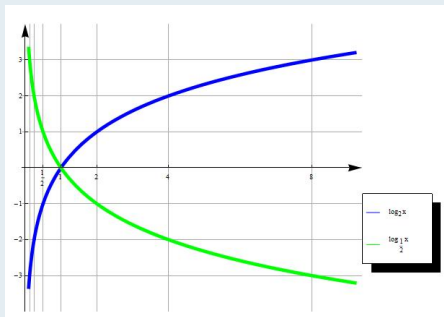
Zadanie 4. Opisać zależność pomiędzy wykresami funkcji wykładniczych z ćwiczeń ?? oraz ??.

Na końcu poprzedniego:
Spróbuj narysować wykresy obu funkcji w jednym układzie współrzędnych.

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Porównanie tabel wartości funkcji $\log_2$ oraz $\log_{\frac{1}{2}}$ oraz ich wykresów sugeruje, że krzywe logarytmiczne o równaniach $y = \log_2 x$ oraz $y = \log_{\frac{1}{2}} x$ są symetryczne względem osi OX .

Jest to konsekwencją równości

$$\log_{\frac{1}{2}} x = \log_{2^{-1}} x = \frac{1}{-1} \log_2 x = -\log_2 x \quad \text{dla } x \in (0, \infty).$$

Z następnym:

Zaobserwowana własność sugeruje następujący wniosek, którego dowód pozostawiamy czytelnikowi.

Wniosek 8. Niech $a \in \mathbb{R}$, $a > 0$ oraz $a \neq 1$. Krzywe logarytmiczne $y = \log_a x$ oraz $y = \log_{\frac{1}{a}} x$ są symetryczne względem osi OX .

Z następnym:

Dla utrwalenia sugerujemy wykonanie następującego ćwiczenia.

Zadanie 5. Naszkicować wykresy następujących funkcji:

1. $f_1(x) = \log_3 x$,

2. $f_2(x) = \log_{\frac{1}{3}} x$,

3. $f_3(x) = \log_2 2x$,

4. $f_4(x) = \log_3 \frac{1}{x}$,

5. $f_5(x) = \log_2 \frac{x}{4}$,

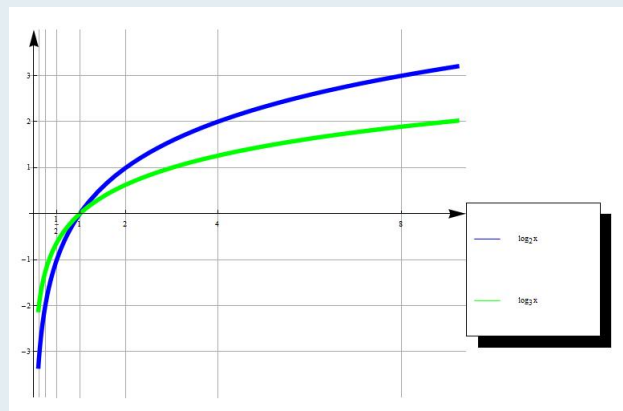
6. $f_6(x) = \log_2(x + 1)$.

Z następnym:

Zastanówmy się jeszcze nad wzajemnym położeniem wykresów funkcji logarytmicznych dla różnych podstaw a oraz b .

Ćwiczenie 5. Narysować krzywe logarytmiczne $y = \log_2 x$ oraz $y = \log_3 x$ w jednym układzie współrzędnych. Jaką prawidłowość można zaobserwować?

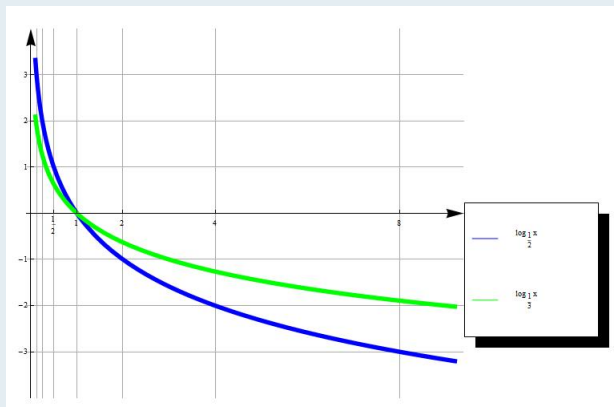
Można zauważyć, że

$$\log_2 x < \log_3 x \text{ dla } x \in (0, 1) \text{ oraz } \log_2 x > \log_3 x \text{ dla } x > 1.$$

Ćwiczenie 6. Narysować krzywe logarytmiczne $y = \log_{\frac{1}{2}} x$ oraz $y = \log_{\frac{1}{3}} x$ w jednym układzie współrzędnych. Jaką prawidłowość można zaobserwować?

Można teraz zauważyć, że

$$\log_{\frac{1}{2}} x > \log_{\frac{1}{3}} x \text{ dla } x \in (0, 1) \text{ oraz } \log_{\frac{1}{2}} x < \log_{\frac{1}{3}} x \text{ dla } x > 1.$$

Ćwiczenie 7. Dla ustalonych liczb rzeczywistych $b > a > 1$ narysować krzywe wykładnicze $y = \log_a x$ oraz $y = \log_b x$ i sformułować zaobserwowaną prawidłowość.

Z następnym:

Analizując możliwe przypadki można sformułować następującą własność funkcji logarytmicznych o różnych podstawach.

Wniosek 9.

(i) Dla ustalonych liczb rzeczywistych $1 < a < b$ zachodzi

$$\log_a x < \log_b x \quad \text{dla } x \in (0, 1),$$

$$\log_a x > \log_b x \quad \text{dla } x > 1.$$

(ii) Dla ustalonych liczb rzeczywistych $0 < a < b < 1$ zachodzi

$$\log_a x > \log_b x \quad \text{dla } x \in (0, 1),$$

$$\log_a x < \log_b x \quad \text{dla } x > 1.$$

Z następnym:

Pokażemy teraz praktyczne zastosowania logarytmów w fizyce, chemii, akustyce, geologii.

Przykład 9. Szybkość samorzutnego rozpadu jąder atomowych zależy od liczby jąder w próbce w danej chwili. Proces ten opisuje się równaniem różniczkowym, którego rozwiązanie jest następujące:

Twierdzenie 8. *Jeśli w chwili $t_0 = 0$ próbka pierwiastka promieniotwórczego zawiera N_0 jąder atomowych, to po czasie t liczbę jąder, które nie uległy rozpadowi opisujemy wzorem*

$$N(t) = N_0 \cdot e^{-\lambda t} \quad \text{dla } t > 0, \quad (5)$$

gdzie λ to charakterystyczna dla pierwiastka **stała rozpadu**.

Miarą prędkości rozpadu promieniotwórczego jest **okres połowicznego rozpadu** określający czas, po którym rozpadowi ulega połowa początkowej ilości jąder.

Ćwiczenie 8. Czas połowicznego rozpadu izotopu cezu ^{137}Cs wynosi 30,25 roku. Wyznaczyć stałą promieniotwórczego rozpadu i obliczyć, jaki procent pierwotnej próbki pozostanie po 100 latach?

Wykorzystując wzór (??) wyznaczymy stałą rozpadu. Oczywiście po 30,25 roku pozostanie $\frac{1}{2}N_0$ pierwotnej liczby jąder izotopu cezu, więc mamy

$$\frac{1}{2}N_0 = N_0 \cdot e^{-\lambda \cdot 30,25},$$

skąd otrzymamy

$$-\ln 2 = \ln 2^{-1} = \ln \frac{1}{2} = \ln e^{-\lambda \cdot 30,25} = -30,25 \cdot \lambda,$$

więc $\lambda = \frac{\ln 2}{30,25} \approx 0,0229$. Zatem po 100 latach pozostanie

$$N(100) = N_0 \cdot e^{-\frac{\ln 2}{30,25} \cdot 100} \approx 0,1011 \cdot N_0$$

czyli około 10,11% pierwotnej liczby jąder atomowych.

Odp. Stała połowicznego rozpadu cezu ^{137}Cs wynosi w przybliżeniu 0,0229. Po 100 latach pozostanie około 10,11% masy pierwotnej próbki tego izotopu.

Zadanie 6. Czas połowicznego rozpadu izotopu kobaltu ^{60}Co wynosi 5 lat, zaś czas połowicznego rozpadu izotopu fosforu ^{32}P – 14 dni. Ile razy stała rozpadu izotopu fosforu jest większa od stałej rozpadu izotopu kobaltu?

Na końcu poprzedniego:
Podamy tu jedynie odpowiedź.

Odp. Mamy (por. szczegółowe rozwiązanie Ćwiczenia ??) $\lambda_{60Co} = \frac{\ln 2}{5} \approx 0,1386$, zaś $\lambda_{32P} = \frac{\ln 2}{14} \approx 0,0495$ (przyjmujemy, że rok ma 365 dni), więc $\frac{\lambda_{32P}}{\lambda_{60Co}} = \frac{365 \cdot 5}{14} = 130,3571$.

Przykład 10. Każdy żywy organizm absorbuje z otoczenia węgiel w postaci dwu izotopów ^{12}C oraz ^{14}C , z których drugi jest pierwiastkiem promieniotwórczym o okresie połowicznego rozpadu 5715 lat. Jak długo organizm żyje, tak długo proporcje obu izotopów są stałe. Po śmierci organizmu jedynie izotop ^{14}C ulega rozpadowi. Im więcej czasu upłynie od śmierci organizmu, tym bardziej zmieniają się proporcje obu izotopów. Amerykański fizyk W. F. Libby opracował w 1946 roku metodę pozwalającą wykorzystać tą obserwację do wyznaczania wieku znaleziska organicznego (**radioizotopowa metoda datowania skamieniałości**).

Ćwiczenie 9. Oszacować wiek skamieniałości, w której masa izotopu ^{14}C stanowi jedynie 37% izotopu, którą zawierałby organizm żywy.

Na początku wyznaczmy stałą rozpadu dla izotopu ^{14}C . Mamy więc (por. rozwiązanie Ćwiczenia ??)

$$\lambda_{^{14}\text{C}} = \frac{\ln 2}{5715} \approx 0,00012129.$$

Wtedy

$$0,37N_0 = N(t) = N_0 \cdot e^{-\frac{\ln 2}{5715} \cdot t},$$

czyli

$$\ln 0,37 = -\frac{\ln 2}{5715} \cdot t.$$

$$\text{Zatem } t = -\frac{5715 \cdot \ln 0,37}{\ln 2} \approx 8198.$$

Odp. Wiek skamieniałości to około 8198 lat.

Przykład 11. Odczyn roztworu, to jego charakterystyka związana ze stężeniem jonów wodorowych $[H^+]$ oraz stężeniem jonów wodorotlenowych $[OH^-]$. W każdym roztworze wodnym iloczyn stężeń jonów wodorowych i stężeń jonów wodorotlenowych jest stały i wynosi 10^{-14}mol/dm^3 . Określanie **odczynu roztworu** poprzez podanie stężeń jest niewygodne (duża rozpiętość stężeń). Chemicy posługują się **stopniami kwasowości** określonymi wzorem

$$[\text{Ph}] = -\log[H^+].$$

Dla chemicznie czystej wody $[H^+] = [OH^-] = 10^{-7} \text{mol/dm}^3$, więc jej $[\text{Ph}]$ wynosi 7 (**odczyn obojętny**). Roztwory **kwaśne** mają **odczyn** $[\text{Ph}]$ mniejszy od 7, zaś **zasadowe** – większy od 7.

Ćwiczenie 10. Stężenie jonów wodorowych w roztworze octu wynosi $[H^+] = 1,26 \cdot 10^{-3} \text{ mol/dm}^3$. Wyznaczyć odczyn tego roztworu octu.

Odczyn roztworu octu obliczymy następująco:

$$\begin{aligned}[\text{Ph}] &= -\log(1,26 \cdot 10^{-3}) \\ &= -\log 1,26 - \log 10^{-3} \approx -0,1 - (-3) = 2,9.\end{aligned}$$

Odp. Odczyn rozтворu octu jest równy około 2,9.

Zadanie 7. Oblicz stężenie jonów wodorowych w wodzie morskiej przyjmując że jej odczyn jest równy 8,2.

Na końcu poprzedniego:
Podamy tu jedynie odpowiedź.

Odp . Stężenie jonów wodorowych w wodzie morskiej wynosi
 $[H^+] \approx 6,31 \cdot 10^{-9} \text{ mol/dm}^3$.

Przykład 12. Miarą "siły" dźwięku jest natężenie dźwięku. W zakresie słyszalności człowieka, dla dźwięku o częstotliwości 1000 Hz, natężenie dźwięku przyjmuje wartości od 10^{-12} W/cm^2 (granica słyszalności) do 10^2 W/cm^2 (próg bólu). Używanie tak szerokiej skali nie jest wygodne i wprowadzono pojęcie **poziomu natężenia**,

$$L = 10 \cdot \log \frac{I}{I_0},$$

gdzie $I_0 = 10^{-12} \text{ W/cm}^2$ zaś I jest badanym natężeniem dźwięku. Jednostką **poziomu natężenia** dźwięku jest decybel (dB). Wtedy

- dla progu słyszalności $L_0 = 10 \log \frac{10^{-12} \text{ W/cm}^2}{10^{-12} \text{ W/cm}^2} = 0 \text{ dB}$,

- dla granicy bólu $L = 10 \log \frac{10^2 \text{ W/cm}^2}{10^{-12} \text{ W/cm}^2} = 140 \text{ dB}$.

Ćwiczenie 11. Przy prędkości 50 km/h zmierzony poziom hałasu (we wnętrzu) samochodu osobowego wynosił 60 dB . Po zwiększeniu prędkości do 140 km/h poziom hałasu wzrósł do 75 dB . Ile razy głośniej zrobiło się w aucie?

Oznaczmy przez:

- I_0 – natężenie dźwięku odpowiadające progowi słyszalności,
- I_1 – natężenie hałasu w aucie jadącym z prędkością 50 km/h,
- I_2 – natężenie hałasu w aucie jadącym z prędkością 140 km/h.

Z treści zadania wiadomo, że $60 = 10 \log \frac{I_1}{I_0}$ oraz $75 = 10 \log \frac{I_2}{I_0}$,
więc

$$15 = 75 - 60 = 10 \log \left(\frac{I_2}{I_1} - \log \frac{I_1}{I_2} \right) = \log \frac{I_2}{I_1}.$$

Zatem $\frac{I_2}{I_0} = (10)^{1,5} \approx 31,6228$.

Odp. Po zwiększeniu prędkości poziom hałasu wzrósł ponad trzydziestokrotnie.

Przykład 13. Wzór na ilość energii E (w dżulach) uwolnioną przez trzęsienie ziemi jest postaci

$$E = 1,74 \cdot 10^{19+1,44M},$$

gdzie M jest **siłą** trzęsienia ziemi **w skali Richtera**.

Ćwiczenie 12. Trzęsienie ziemi w okolicach Polic w 2010 roku miało siłę 4,8 w skali Richtera. Trzęsienie ziemi w Mesynie (Włochy) w 1908 roku wyzwoliło 7700-krotnie większą energię. Jaka była siła trzęsienia ziemi w Mesynie w skali Richtera?

Wykorzystując podany wzór wyznaczmy energię E_1 wyzwoloną w trzęsieniu ziemi w Policach. Mamy więc

$$E_1 = 1,74 \cdot 10^{19+1,44 \cdot 4,8} \approx 1,42 \cdot 10^{26}.$$

Trzęsienie ziemi w Mesynie wyzwoliło zatem energię

$$E_2 = 7,7 \cdot 10^3 \cdot E_1 = 1,0934 \cdot 10^{30},$$

co oznacza siłę w skali Richtera równą (po nieskomplikowanych rachunkach)

$$M_2 = \frac{\log \frac{E_2}{1,74} - 19}{1,44} \approx 7,5.$$

Odp. Trzęsienie ziemi w Mesynie miało siłę około 7,5 w skali Richtera.

Zadanie 8. Ilu krotny wzrost energii uwolnionej w trakcie trzęsienia ziemi odpowiada wzrostowi o 2 siły trzęsienia ziemi w skali Richtera?

Na końcu poprzedniego:
Odpowiedź jest następująca:

Odp. Wzrost o 2 siły trzęsienia ziemi w skali Richtera odpowiada około 760-krotnemu wzrostowi energii uwolnionej w trakcie takiego trzęsienia ziemi.

Z następnym:

Na koniec proponujemy sprawdzenie swoich wiadomości w prostym teście.

Pytanie 1. Funkcja logarytmiczna o podstawie $\frac{1}{\pi}$ jest funkcją:

- (a) rosnącą,
- (b) stałą,
- (c) malejącą,
- (d) ani rosnącą ani malejącą.

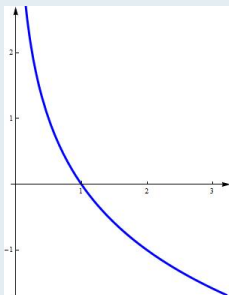
Pytanie 2. Funkcja logarytmiczna o podstawie $\sqrt[3]{4}$ jest funkcją:

- (a) rosnącą,
- (b) stałą,
- (c) malejącą,
- (d) ani rosnącą ani malejącą.

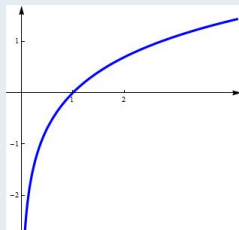

Pytanie 3. Wykres funkcji logarytmicznej $\log_a : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$ dla pewnego $a \in \mathbb{R}$, $a > 1$ jest przedstawiony na rysunku

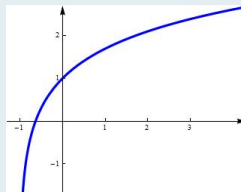
(a)

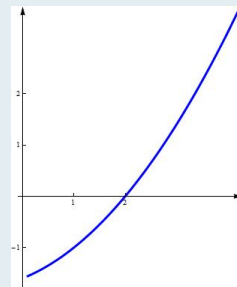
(b)

(c)

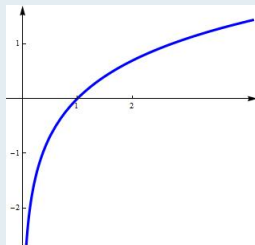

(d)

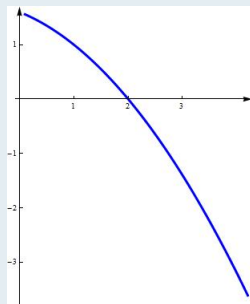

Pytanie 4. Wykres funkcji logarytmicznej $\log_a : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$ dla pewnego $a \in (0, 1)$ jest przedstawiony na rysunku

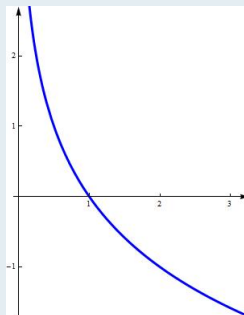
(a)

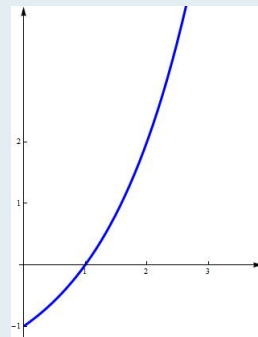
(b)

(c)

(d)

Pytanie 5. Spośród liczb $\log_2 5$, $\log_2 7$, $\log_7 2$, $\log_4 5$ największą jest

- (a) pierwsza,
- (b) druga,
- (c) trzecia,
- (d) czwarta.

Pytanie 6. Spośród liczb $\log_2 5$, $\log_2 7$, $\log_7 2$, $\log_4 5$ najmniejszą jest

- (a) pierwsza,
- (b) druga,
- (c) trzecia,
- (d) czwarta.

Pytanie 7. Równanie $\log_4(1 - x^2) = 1$

- (a) ma jedno rozwiązanie dodatnie,
- (b) ma jedno rozwiązanie ujemne,
- (c) ma dwa rozwiązania różnych znaków,
- (d) nie ma rozwiązania.

Pytanie 8. Dziedziną funkcji $f(x) = \log(5 + 4x - x^2)$ jest zbiór

- (a) $[-1, 5]$,
- (b) $(-1, 5)$,
- (c) $(-\infty, -1) \cup (5, \infty)$,
- (d) $(-\infty, -1] \cup [5, \infty)$.

Pytanie 9. Przyjmując, że okres połowicznego rozpadu izotopu węgla ^{14}C wynosi ok. 5800 lat można stwierdzić, że wiek skałeniałości zawierającej 25% masy tego izotopu, którą zawierałby organizm żywy wynosi ok.

- (a) 5800 lat ,
- (b) 2900 lat,
- (c) 1450 lat,
- (d) 11 600 lat.

Pytanie 10. Stężenie jonów wodorowych w roztworze o odczynie obojętnym wynosi

(a) 10^{-5} mol/dm^3 ,

(b) 10^{-6} mol/dm^3 ,

(c) 10^{-7} mol/dm^3 ,

(d) 10^{-8} mol/dm^3 .

Klucz odpowiedzi:

1(c), 2(a), 3(b), 4(c), 5(b), 6(c), 7(d), 8(b), 9(d), 10(c).